

ЗМІСТ

ВНУТРІШНЯ ПОЛІТИКА.....	1
НАЦІОНАЛЬНА БЕЗПЕКА І ОБОРОНА.....	2
ЕКОНОМІКА.....	3
ЕНЕРГЕТИКА.....	4
СОЦІОЛОГІЯ.....	5
ПОДІЇ ЦЕНТРУ РАЗУМКОВА.....	6

БЕЗ ВИКОНАННЯ ОСНОВНИХ УМОВ МІНСЬКИХ ДОМОВЛЕНОСТЕЙ ВИБОРИ В “ДНР-ЛНР” НЕМОЖЛИВІ

Ініціатива з проведення місцевих виборів в “ДНР і ЛНР” – це чергова імітація з боку керівництва цих утворень, спрямована, в першу чергу, на те, щоб звинуватити Україну в зриві Мінських домовленостей. Мінські домовленості повинні виконуватися з першого пункту, а якщо перший і третій пункти не виконуються бойовиками, то про жодні інші пункти не може бути і мови. Все це йде у розрізі загальноприйнятої в Росії концепції про те, що так звані ДНР і ЛНР повинні стати суб’єктами переговорного процесу як самостійна сторона, хоча такою стороною насправді є сама Росія.

Крім того, ці утворення хочуть додати собі квазілегітимності за допомогою місцевих виборів, аби потім можна було претендувати на статус повноправних представників цих утворень і населення, яке там проживає.

Є закон України про окуповані території, є постанова Верховної Ради, яка відносить так звані ДНР і ЛНР до окупованих територій. Згідно з цими законами проведення місцевих виборів на окупованих територіях є неможливе. Коли там не діють закони і Конституція України, а вибори, зокрема згідно з Мінськими

домовленостями, повинні проводитися відповідно до українського законодавства, зрозуміло, що жодних правових підстав для проведення там виборів немає.

Як, власне, немає і фізичної можливості для цього, оскільки правовий порядок на цих територіях ніким не забезпечується, права і свободи громадян також не можуть бути гарантовані, зовнішній кордон не контролюється ні Україною, ні міжнародними організаціями, скажімо, ОБСЄ чи миротворчими підрозділами. У таких умовах немає можливості провести вибори в цій частині Донецької і Луганської областей.

Тому все це — лише гра словами, спрямована насамперед на дискредитацію позицій України, на зняття бойовиками з себе провини за невиконання перших пунктів Мінських домовленостей і на досягнення ними власної квазілегітимності.

Якщо ці вибори в так званих ДНР і ЛНР все-таки будуть проведені відповідно 18 жовтня і

1 листопада, то вони не матимуть жодних наслідків. Їхні результати ніхто не визнає, тому що всі зарубіжні партнери, зокрема учасники “мінського процесу”, говорять про необхідність виконання всіх пунктів Мінських домовленостей, безумовно, починаючи з припинення вогню, відведення важкого озброєння, обміну полоненими і так далі. А це вже потім повинно створити правові і політичні передумови для проведення місцевих виборів на тих територіях.

Повна версія [тексту](#)

Заступник генерального директора –
директор політико-правових програм
Центру Разумкова
Юрій ЯКИМЕНКО

ФРАКЦІЯ “САМОПОМОЧІ” ПОКИ НЕ НАВАЖИТЬСЯ ВИЙТИ ЗІ СКЛАДУ ПАРЛАМЕНТСЬКОЇ КОАЛІЦІЇ

Нещодавно про вихід з коаліції заговорила одна з фракцій — “Самопоміч”. Кількісний склад цієї фракції досить малий, тож навряд чи можна буде говорити про розвал коаліції, але це буде сильний негативний сигнал як для суспільства, так і для наших західних партнерів. Особливо хворобливо це буде у зв’язку з тим, що нам необхідна підтримка Заходу для ведення бойових дій на сході країни.

Вихід “Самопоміч” із коаліції стане для неї радше ударом, ніж перемогою. Значна частина їхніх виборців — це Західна Україна і частково центр країни. Виступити для цих людей силою, яка розвалює коаліцію, не найкращий варіант.

Виправдання для такого кроку буде складно придумати. Навіть якщо говорити, що фракція невдоволена відсутністю реформ, то це все одно недостатньо серйозний привід, аби розхитувати коаліцію під час війни. Отже, найближчим часом “Самопоміч” не ризикне покинути більшість. Головне для збереження більшості у парламенті — кількість депутатів, а у “Самопоміч” всього 31 депутат. Це не є критично з огляду на склад коаліції, але це буде значним іміджевим ударом. Працювати можна і без “Самопоміч”, але вихід однієї фракції продемонструє, що більшість нестійка.

Під час виборів усі демонстрували єдність і європейські цінності, а тут почалися демарші. У коаліції зараз дійсно є проблеми не лише з “Самопоміччю”. Триває конкуренція між сильними гравцями більшості. Вийти з коаліції може і “Батьківщина”. Мені здається, що “Самопоміч” ще залишиться на якийсь час у коаліції.

Повна версія [тексту](#)

Заступник генерального директора –
директор політико-правових програм
Центру Разумкова Юрій ЯКИМЕНКО

Національна безпека і оборона

НА ДОНБАСІ СТВОРЕНІ ВСІ УМОВИ ДЛЯ ПОВНОМАСШТАБНОГО НАСТУПУ РОСІЇ

Концентрація російських військ на кордоні з Україною, а також інші ознаки свідчать про те, що підготовлені всі умови для здійснення наступу. Серед інших ознак є присутність близько 8 тис. російських військовослужбовців на території України,

Співдиректор програм зовнішньої політики та міжнародної безпеки Центру Разумкова
Олексій МЕЛЬНИК

налагодження чіткої управлінської структури в озброєних формуваннях, усунення командирів, які були непідконтрольні керівництву Російської Федерації, інтенсивні тренування, постачання боєприпасів і техніки.

Це все звичайно не означає, що наступ обов'язково відбудеться. Водночас якщо всі заходи з підготовки до наступу були зроблені, то цього не можна ігнорувати, оскільки наслідки можуть бути дуже серйозними. Україна має бути готова до подібного розвитку подій.

Повна версія [ТЕКСТУ](#)

РОСІЙСЬКЕ СУСПІЛЬСТВО НЕ ГОТОВЕ ДО ПОВНОМАСШТАБНОЇ ВІЙНИ З УКРАЇНОЮ

Загроза ескалації на Донбасі сьогодні існує, хоча не можна сказати з певністю, коли це станеться і чи станеться взагалі.

Проте виходячи із загального аналізу ситуації довкола конфлікту, можна відзначити, що продовжується мілітаризація російського суспільства, агресивний патріотизм зростає, а в Росії є запит на продовження бойових дій.

Але при цьому ідея широкомасштабної війни вже не має такої підтримки як раніше. Навіть ті поодинокі випадки, коли російське суспільство дізнавалося про полон чи загибель військових Росії, зіграли свою роль. Особливо варто відзначити останній випадок, коли в полон потрапили спецназівці ГРУ. Це певним чином все-таки пробило бар'єр офіційної російської цензури.

Іншими словами, ситуація виходить двоякою: з одного боку, в суспільстві є запит на продовження війни, очікування нових перемог; з іншого боку, небажання переходити до повномасштабних бойових дій,

оскільки зрозуміло, що це потягне за собою значні жертви серед російських військових, що знижує ймовірність того, що конфлікт на Донбасі переросте в повноцінну війну між Росією і Україною.

Ще один чинник, який впливає на готовність РФ до війни — процес демобілізації і призову новобранців, який зараз триває в Росії. На деякий час можливість залучення до конфлікту на Донбасі значних сил буде обмежена саме цим чинником.

І останнє, про що слід пам'ятати — це величезна кількість несподіваних тренувань і навчань, які проводить Росія. Це також одна з класичних ознак того, що російські збройні сили перебувають у високій бойовій готовності і можуть бути використані у будь-який момент.

Повна версія [ТЕКСТУ](#)

Співдиректор програм зовнішньої політики та міжнародної безпеки Центру Разумкова Олексій МЕЛЬНИК

ЗМІНА ВЛАДИ В МОСКВІ НЕ ГАРАНТУЄ ПОВЕРНЕННЯ КРИМУ ДО СКЛАДУ УКРАЇНИ

Відхід Путіна від влади або його смерть не гарантують того, що наступного дня Крим відразу стане українським. Для перегляду позиції Кремля з приводу приналежності Криму, в Росії повинна відбутися не просто зміна керівництва країни, а прихід до влади противників чинного режиму. А коли це станеться, передбачити практично неможливо.

До української політики стосовно Криму є низка претензій. Одним із найяскравіших прикладів цього є той факт, що Україна досі продовжує годувати

окупантів. Сотні фур, які щодня пропускаються на півострів, віддаляють момент, коли Крим повернеться до України. Українській владі слід задуматися про перегляд поточних стосунків з РФ, коли країна веде торгівлю з державою-агресором. Це абсолютний нонсенс.

Повна версія [ТЕКСТУ](#)

Співдиректор програм зовнішньої політики та міжнародної безпеки Центру Разумкова Олексій МЕЛЬНИК

ПУТІН ПРАГНЕ ПРОДОВЖИТИ ТАКТИКУ ЗАЛЯКУВАННЯ УКРАЇНИ І ЗАХОДУ

Пріоритетом для Росії є збереження конфлікту принаймні на нинішньому рівні, що дозволить їй тримати Україну і Захід у постійному страху і напрузі, демонструвати свою готовність до підтримки цього конфлікту і ескалації у будь-який вдаль для Кремля момент. Це і є основна мета РФ.

Далі варіанти можуть відрізнятись — від мало ймовірного, але все-таки можливого рішення пробити сухопутний коридор до Криму, про який говорили вже неодноразово, або ж створення нової гарячої точки поблизу Придністров'я. Це варіанти, ймовірність яких украй невелика, але враховуючи ризики, ігнорувати їх не можна.

Але однозначно, що Путін прагне продовжити свою, досі вельми успішну, тактику залякування і таким чином або впливати на перебіг переговорів, або підняти ставки в разі досягнення нових домовленостей.

При цьому Москва спробує досягти успіху силами бойовиків — без масштабної участі російських військ. У першому ешелоні повинні йти ті, чия загибель для РФ не має жодного значення. Ставка робитиметься насамперед на місцевих і на "добровольців", які офіційно не є військовослужбовцями російських збройних сил. Тоді в разі втрат, навіть серйозних, російська влада не нестиме за них відповідальності.

Також, як показав досвід останніх операцій, другий ешелон і командири (або радники, як їх називають на Донбасі) мають бути саме російськими військовими.

Реакція російського суспільства — не єдиний чинник, який обмежує свободу дій Путіна. Зараз йому доводиться зважати ще і на реакцію Заходу, адже навесні ймовірність ескалації була настільки високою, що Канада і США прийняли рішення про посилення санкцій, а ЄС продовжив дію своїх санкцій.

Це два чинники, що впливають на готовність Кремля перейти до повномасштабного наступу. Впливає на можливі рішення і готовність української сторони.

Нещодавні події у Мар'їнці, які багато експертів розглядають як розвідку боєм, показали Путіну, що легкої перемоги, як торік, чекати не варто. Українська армія при всіх своїх недоліках здатна давати відсіч, і співвідношення втрат, нехай навіть дані і складно назвати достовірними, зараз складається не на користь Росії.

Повна версія [ТЕКСТУ](#)

Співдиректор програм зовнішньої політики та міжнародної безпеки Центру Разумкова Олексій МЕЛЬНИК

ЗАГРОЗА З БОКУ РОСІЇ ЗБІЛЬШИЛА РОЛЬ НАТО У ЄВРОПІ ТА ПІВНІЧНІЙ АМЕРИЦІ

У п'ятій статті Вашингтонського договору нема деталізації того, яким чином повинна виявлятися агресія, щоб обов'язки колективної безпеки набували чинності. Сьогодні дискусії в країнах НАТО стосуються того, що має вважатися агресією чи нападом.

Наприклад, окрім збройної агресії, це може бути кібернапад чи якісь інші атаки, зокрема на енергетичний сектор. Це не обов'язково має бути класичний збройний напад, коли лавина танків чи літаків починає атакувати територію. Так само нема чіткої вимоги, що підтримка країн-членів Альянсу повинна здійснюватися наданням літаків, танків і солдатів для захисту союзника.

У підсумку одна країна може надавати союзникові військову допомогу, інша — економічну або військово-технічну. Це питання більш комплексне, ніж це було під час Другої світової війни, коли союзник зобов'язаний був вступати у бойові дії.

Окрім цього, рішення про застосування п'ятої статті Вашингтонського договору приймається не

референдумом чи на підставі опитування громадської думки, а на рівні глав держав НАТО.

Питання існування Альянсу, яке стояло перед НАТО досить гостро після закінчення "холодної війни" або навіть ще 3-5 років тому, коли була відсутня очевидна загроза, зараз не стоїть. Існує загроза і це спонукає проводити зміни всередині Альянсу, але я навіть не допускаю ймовірності, що хтось може серйозно ставити питання серед країн-членів про доцільність існування НАТО.

Сьогодні альтернативи НАТО для гарантування безпеки як Європи, так і Північної Америки, не існує. А спроби створити щось на кшталт оборонного альянсу в ЄС успішними можна назвати лише частково і умовно.

Повна версія [тексту](#)

Співдиректор програм зовнішньої політики та міжнародної безпеки Центру Разумкова Олексій МЕЛЬНИК

Економіка

УКРАЇНА ВТРАТИЛА БАГАТО ЧАСУ ДЛЯ ПРОВЕДЕННЯ РЕФОРМ

Через рік після підписання Угоди про асоціацію з ЄС ми спостерігаємо певне похвалення в темпах проведення реформ. Хоча вони жодним чином не компенсують ті втрати часу, які вже відбулися. І ці реформи здійснюються вже не за таких сприятливих умов, тому що рівень довіри населення до влади не той, що був після Майдану. Також слід зазначити, що окремі аспекти цих реформ викликають певні непорозуміння. Уряд надто жорстко затискає населення і намагається всю ціну реформ переказати на звичайних громадян.

Ми надто затягнули проблему, пов'язану з реформою державного апарату. Ми вимагаємо проведення реформ від неререформованого державного апарату, а потім дивуємося, чому вони гальмуються. Боротьба

з корупцією залишається дуже млявою і невиразною, і тут значно більше декларацій і створення нових структур, які досі не проявили себе, як потужні механізми для вирішення проблем. Я би сказав, що не вирішуються проблеми, пов'язані з децентралізацією, ми поки що стоїмо тільки на порозі проведення цієї реформи.

Повна версія [тексту](#)

Науковий консультант з економічних питань Центру Разумкова
Володимир СІДЕНКО

ЩОБ УНИКНУТИ ДЕФолТУ, ГРЕЦІЯ ТАКИ ПОГОДИЛАСЯ НА РЕЖИМ ЖОРСТКОЇ ЕКОНОМІЇ

Головне досягнення нещодавніх переговорів лідерів ЄС і Греції полягає в обмеженні можливості Афін збільшувати бюджетний дефіцит і борги.

Проблеми були в тому, що Греція не погоджувалася на режим жорсткої економії, зараз судячи з усього, цього вдалося досягти.

Якщо ж ми поглянемо на динаміку європейських країн, які не є членами Єврозони, то ці країни легше перенесли кризу 2009 року. У них залишався такий потужний інструмент управління як валютна

складова. Це завжди дає ширші можливості для тієї чи іншої країни.

Повна версія [тексту](#)

Директор економічних програм
Центру Разумкова
Василь ЮРЧИШИН

ЕКОНОМІЧНА КРИЗА В КИТАЇ СПРИЯТИМЕ ЗМІЦНЕННЮ ДОЛАРА

Неприємності на китайському фондовому ринку можуть привести до підвищення ризиків на світових фінансових ринках, і це похитне довіру до юаня і зміцнить долар. Скільки б ми не ляли американську валюту, вона залишається "надійною гаванню" зокрема і для

інвесторів. А, отже, долар хоч і несуттєво, але все-таки підніметься в Україні.

Повна версія [тексту](#)

Директор економічних програм
Центру Разумкова Василь ЮРЧИШИН

ДЕФОЛТ ЗАГРОЖУЄ УКРАЇНІ ВТРАТОЮ ПОТЕНЦІЙНО ІНВЕСТИЦІЙ І РОБОЧИХ МІСЦЬ

В Україні швидше за все відбудеться так звана м'яка реструктуризація боргу. Тут є і політичний чинник, і підтримка міжнародних фінансових інституцій та урядів найвпливовіших країн. Усе це грає на користь України. Тому як основний сценарій я би розглядав ситуацію, коли Україні вдасться домовитися з кредитором.

У разі відмови від сплати боргів Україна втратить певні рейтинги й імідж надійного платника. А значить, можуть скоротитися обсяги інвестицій, як наслідок — втрата доходів, втрата робочих місць. Але, наголошую, це потенційні втрати.

Порівнювати Грецію і Україну навряд чи можна. Передусім тому, що Греція є членом Євросоюзу. Кілька років тому їй уже надавали допомогу — понад 30 млрд. євро. Зараз також ідеться про 15-20 млрд. євро допомоги. Масштаби зовсім інші. Окрім того, Україна мусить захищатися від великої зовнішньої агресії. Греція ж перебуває у відносно комфортних умовах.

Грецькі події слід розглядати саме як демонстрація того, що коли країна починає жити не за ресурсами, перестає опікуватися державними фінансами. Такій країні дуже легко скотитися до кризи, в якій зараз опинилася Греція.

Повна версія [тексту](#)

Директор економічних програм
Центру Разумкова Василь ЮРЧИШИН

РЕСТРУКТУРИЗАЦІЯ ВАЛЮТНИХ КРЕДИТІВ СУТТЄВО ОБМЕЖИТЬ РЕСУРСИ СОЦІАЛЬНИХ ПРОГРАМ

В законі про реструктуризацію валютних кредитів громадян України, який був прийнятий Верховною Радою 2 червня 2015 року існують суттєві недоліки.

Не повинно все населення України розраховуватися за помилки або ж свідомі чи напівсвідомі дії окремих груп громадян. Як позичальників, так і банків. Адже свого часу було багато розмов про те, що валютні кредити в країні, громадяни якої отримують доходи в гривні, пов'язані з надзвичайно високими ризиками.

У даному випадку також буде порушена соціальна справедливість, адже всі громадяни, які не брали кредитів, які брали, але справно сплачували чи реструктурували їх, повинні будуть розплачуватися за тих, хто з тої чи іншої причини не хоче цього робити.

Якщо раптом закон не буде ветований, ми повинні розуміти, що в кращому разі ці гроші підуть з тих статей бюджету, які так чи інакше можна віднести до соціальних. Тобто тоді потрібно забути, що підвищуватимуться зарплати, що буде порядок у пенсійній системі, що соціальні зобов'язання держави хоч якось виконуватимуться. Також значного впливу панічних настроїв зазнають депозити, які залишилися в банківській системі.

Потрібно домовлятися з банками, а банкам треба бути готовими робити певні кроки назустріч позичальникам — має бути взаємна домовленість банку і позичальника.

Повна версія [тексту](#)

Директор економічних програм
Центру Разумкова Василь ЮРЧИШИН

Енергетика

НАЙБЛИЖЧИМИ РОКАМИ УКРАЇНА НЕ ЗМОЖЕ ПОВНІСТТЮ ВІДМОВИТИСЯ ВІД РОСІЙСЬКОГО ГАЗУ

Якщо говорити про постачання газу в ЄС, то тут Росія має чіткі контрактні зобов'язання, яких вона повинна дотримуватися. А ось українсько-російські газові взаємини не врегульовані, бо Москва вважає Київ слабким гравцем, якому можна постійно висувати ультиматуми, що і відбувається.

Україна хотіла отримати знижку 100 доларів за кубометр, Росія погоджувалася тільки на 40. Кремль наполягає, щоб ми платили 247 доларів за куб, але це не відповідає ринковим умовам: усі держави Східної Європи від весни мають контракти з меншими сумами, тільки нас змушують пристати на невигідні умови.

Є й альтернативний варіант газопостачання, який полягає у перекачуванні російського газу з Європи, зокрема зі Словаччини. Проте блакитного палива, яке ми можемо одержувати у реверсному режимі, все одно не достатньо для повного забезпечення наших потреб. А тому альтернативи російському газу впродовж найближчих років немає.

Повна версія [тексту](#)

Директор енергетичних програм
Центру Разумкова
Володимир ОМЕЛЬЧЕНКО

ЧЕРЕЗ ІМОВІРНИЙ ДЕФІЦИТ ГАЗУ УКРАЇНИ ДОВЕДЕТЬСЯ ЗМЕНШУВАТИ ЙОГО СПОЖИВАННЯ

Сьогодні Україна щоденно отримує 40 млн. кубометрів транзитного газу зі Словаччини. Станом на липень до сховищ закачано приблизно 12 млрд. кубів. Але для того, щоб спокійно перезимувати, потрібно ще не менше п'яти. Літо, як відомо — сезон закачування газу в підземні сховища, чим сьогодні і займається наша держава. Причому паливо туди надходить не тільки іноземне, але й із власних родовищ.

З росіянами треба домовлятися, та не за будь-яку ціну. Орієнтовно до вересня можемо триматися нинішньої позиції, наполягаючи на збереженні статус-кво. Якщо за два місяці росіяни не підуть на поступки, тактику доведеться змінювати. Через імовірний дефіцит газу доведеться ще більше урізати обсяги його споживання.

Вочевидь, блакитне паливо не постачатиметься на окуповані території Донбасу. У справі позову України в Стокгольмський суд триває збір матеріалів, вивчаються позиції сторін. Розгляду справи по суті, перших судових засідань варто очікувати не раніше наступного року.

Повна версія [тексту](#)

Провідний експерт енергетичних програм
Центру Разумкова
Віктор Логацький

ЗАМІСТЬ СТВОРЮВАТИ ЩЕ ОДНУ ДЕРЖАВНУ НАФТОВУ КОМПАНІЮ, СЛІД РЕФОРМУВАТИ “НАФТОГАЗ”

Якщо говорити про ініціативу прем'єр-міністра Яценюка створити єдину державну нафтову компанію, об'єднавши “Укрнафту”, “Укртранснафту” й “Укртатнафту”, то наразі створення такої об'єднаної нафтової компанії неактуальне, оскільки нафтовий напрям і так контролюється державою через НАК “Нафтогаз України”. Сьогодні активи цих компаній фактично вже об'єднані і повністю або частково знаходяться в управлінні НАК “Нафтогаз України”.

Якщо вивести їх з “Нафтогазу”, а потім об'єднати в єдину компанію, це швидше за все нічого не дасть. Актуальнішим питанням сьогодні є реформування компанії “Нафтогаз України” і газового сектору відповідно до ухваленого закону про ринок природного газу.

Повна версія [тексту](#)

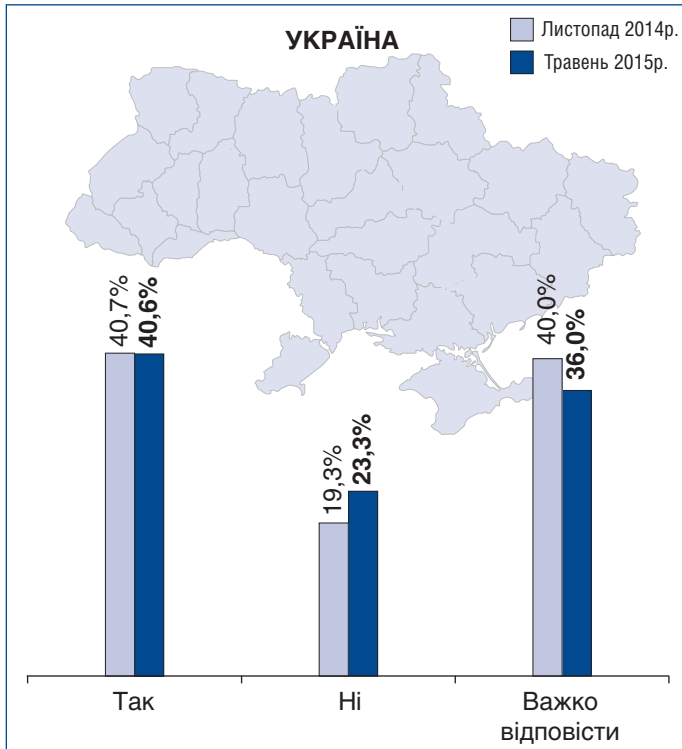
Директор енергетичних програм
Центру Разумкова Володимир ОМЕЛЬЧЕНКО

Дослідження проведені соціологічною службою Центру Разумкова 21-26 листопада 2014р. та 22-27 травня 2015р. Під час обох досліджень було опитано понад 2000 респондентів віком від 18 років у всіх регіонах України, за винятком Криму та окупованих територій за вибіркою, що репрезентує доросле населення України за основними соціально-демографічними

показниками. Теоретична похибка вибірки (без врахування дизайн-ефекту) не перевищує 2,3% з імовірністю 0,95.

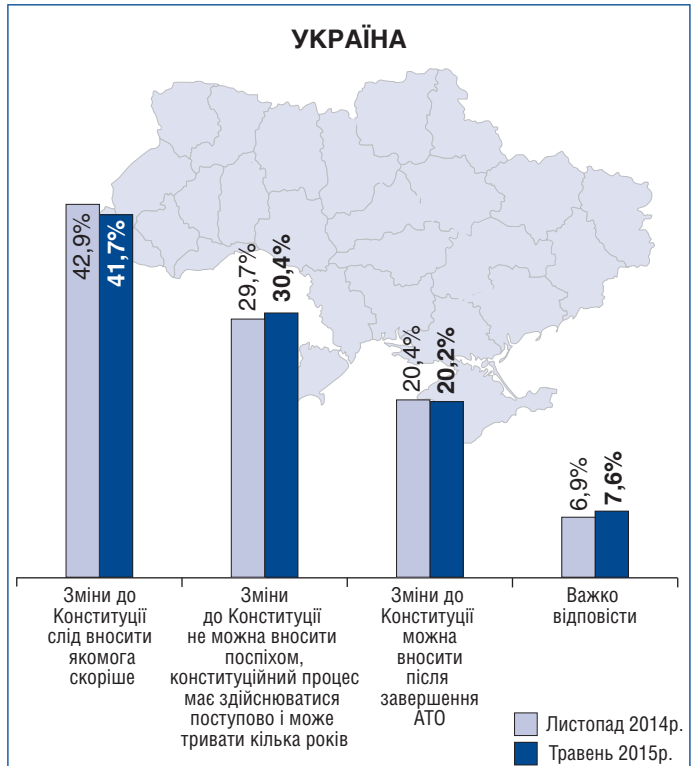
Більш докладно з результатами соціологічних досліджень, проведених Центром Разумкова, можна ознайомитися на нашому сайті <http://www.razumkov.org.ua>.

Чи необхідно змінювати чинну Конституцію України? % опитаних

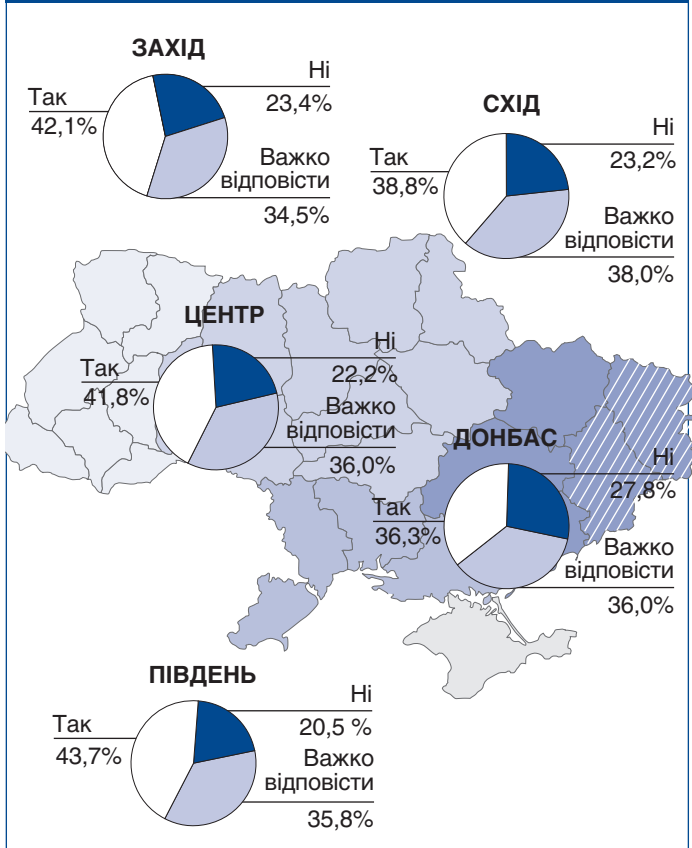

Який з підходів слід застосувати?

% тих, хто вважає, що чинну Конституцію України необхідно змінювати

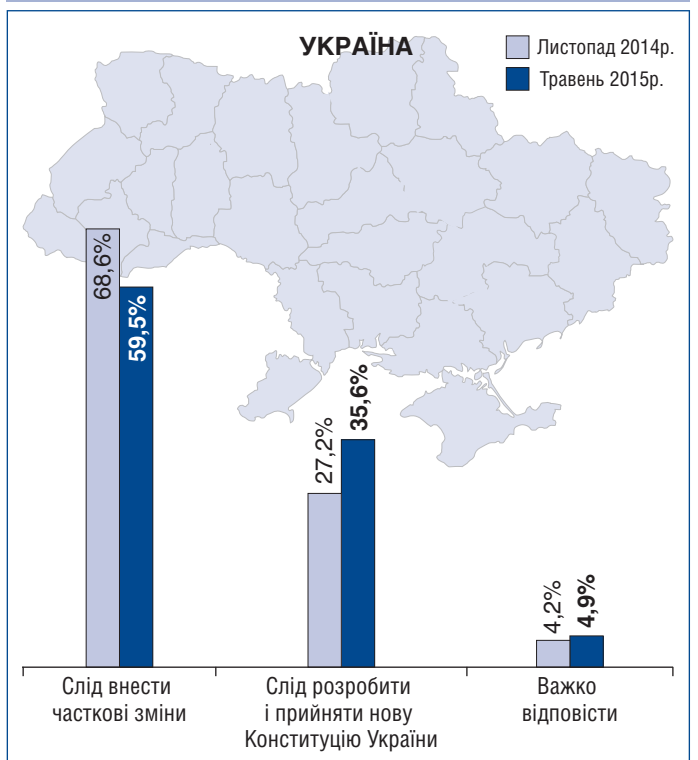

Регіони (травень 2015р.)

В якому обсязі Конституція України потребує змін?

% тих, хто вважає, що чинну Конституцію України необхідно змінювати

Події Центру Разумкова

КРУГЛИЙ СТІЛ “КОНСТИТУЦІЙНИЙ ПРОЦЕС В УКРАЇНІ: ВІДПОВІДЬ НА НОВІ ВИКЛИКИ ЧИ ПОВТОРЕННЯ СТАРИХ ПОМИЛОК?”

9 липня 2015р. Центр Разумкова за підтримки Програми “РАДА” (Відповідальність, підзвітність, демократичне парламентське представництво) та Німецького фонду міжнародного правового співробітництва провів Круглий стіл “Конституційний процес в Україні: відповідь на нові виклики чи повторення старих помилок?”.

До участі в дискусії були запрошені представники законодавчої та виконавчої влади, науковці, державні та незалежні експерти України, а також представники зарубіжних посольств та міжнародних організацій.

Під час засідання круглого столу відбулася презентація результатів дослідження [“Конституційний процес в Україні: нові реалії, нові виклики, нові підходи”](#) та обговорення таких питань:

1. Децентралізація: шлях до повсюдного та спроможного самоврядування чи посилення контролю центральної влади над ним?

2. Які нагальні проблеми судової влади не можуть бути вирішені без внесення змін до Конституції України?

3. Які зміни до Розділу II Конституції України “Права, свободи та обов’язки людини і громадянина” здатні підвищити гарантії їх захисту?

[Прес-реліз до Круглого столу “Конституційний процес в Україні: відповідь на нові виклики чи повторення старих помилок?”](#)

ЦЕНТР РАЗУМКОВА ВЗЯВ УЧАСТЬ У КРУГЛОМУ СТОЛІ З ОБГОВОРЕННЯ ПРОЄКТІВ ВОЄННОЇ ДОКТРИНИ УКРАЇНИ ТА КОНЦЕПЦІЇ РОЗВИТКУ СЕКТОРУ БЕЗПЕКИ І ОБОРОНИ УКРАЇНИ

Круглий стіл відбувся 9 липня.2015р. у приміщенні Центру імітаційного моделювання Національного університету оборони України. З оцінкою винесених на обговорення документів виступив директор військових програм Центру Разумкова Микола Сунгуровський.

Головні висновки з цієї оцінки:

- Документи не відповідають поставленим завданням і не можуть вважатися основою для наступного планування: в документах не визначені причини та сутність поточного та майбутніх потенційних конфліктів, перелік загроз, сили та засоби, що можуть бути залучені потенційним противниками, потрібні спроможності сектору безпеки і оборони України.

- Понятійний апарат вимагає переробки та узгодження, особливо, що стосується сектору безпеки і оборони.

- Наведені пропозиції з удосконалення структури сектору безпеки і оборони не обґрунтовані та не є системними.

За результатами багатьох критичних зауважень круглим столом запропоновано доручити Апарату РНБО доопрацювати ці документи із залученням неурядових громадських організацій і незалежних експертів.

УКРАЇНСЬКИЙ ЦЕНТР ЕКОНОМІЧНИХ І ПОЛІТИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ
ІМЕНІ ОЛЕКСАНДРА РАЗУМКОВА

Адреса: 01015, Україна, Київ, вул. Лаврська, 16
Телефон: (044) 201-11-98, факс.: (044) 201-11-99
Зворотній зв'язок: newsletter@razumkov.org.ua